

اثر قصه درمانی بر اضطراب جدایی و سازگاری فردی- اجتماعی کودکان پیش دبستانی

خدیجه هوشی ورزل*,دکتر طاهره حمزه پور,

95-11-30

پژوهش حاضر به بررسی اثربخشی قصه درمانی گروهی بر کاهش اضطراب جدایی و سازگاری فردی - اجتماعی کودکان پیش دبستانی می پردازد. این پژوهش شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل کلیه کودکان پیش دبستانی در مهد کودک های تحت نظارت بهزیستی شهر رشت است که در سال تحصیلی 94-95 حضور داشتند. برای انتخاب نمونه ها از شیوه نمونه گیری در دسترس استفاده شد و به طور تصادفی در دو گروه کنترل(13نفر) و آزمایشی(13نفر) قرار داده شدند. برای گروه آزمایش 10 جلسه قصه درمانی گروهی و برای گروه کنترل مداخله ای انجام نشد. آزمودنی های دو گروه در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از پرسشنامه های اضطراب اسپنس و سازگاری فردی - اجتماعی مورد بررسی قرار گرفتند. برای تحلیل نتایج از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری و تک متغیری استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که قصه درمانی گروهی منجر به کاهش اضطراب جدایی و افزایش سازگاری فردی - اجتماعی کودکان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل است. در نتیجه می توان گفت قصه درمانی با توجه به تکنیک های بیان و ابراز احساسات می تواند به سازگاری بیشتر و کاهش اضطراب کودکان در مقطع پیش دبستانی منجر شود از این رو می توان از این شیوه درمانی برای کمک به کودکان استفاده کرد.

کلمات کلیدی : قصه درمانی، اضطراب جدایی، سازگاری فردی - اجتماعی، پیش دبستانی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)